

Recensie AD Hou dat vast ★★★★★

Vermakelijke scènes waarin zelfspot nooit ver weg is: Veldhuis & Kemper zijn helemaal terug

Ze waren anderhalf jaar geleden net een beetje warmgedraaid met hun show *Houd dat vast* toen corona Nederland bereikte. Om tijdens de eerste lockdown niet thuis tegen het plafond te vliegen, maakten Remco Veldhuis en Richard Kemper een kleinschalig tussenprogramma, gevuld met liedjes uit hun inmiddels omvangrijke oeuvre. Maar nu zijn ze dan weer helemaal terug, in alweer de tiende grote show van het duo.

De verwachtingen mochten best een beetje hooggespannen zijn voorafgaand aan de première vrijdagavond in Haarlem. Bij de vorige voorstelling *Geloof ons nou maar* had het immers niet tegengezeten: prachtige recensies, vijf sterren in deze krant, volle zalen en een nominatie voor hoogste cabaretprijs Poelifinario.

Het is dan ook een populair genre dat Veldhuis & Kemper beoefenen. Noem het *feelgood*. Iets wat nogal eens te makkelijk wordt geassocieerd met oppervlakkigheid overigens, want daarmee zouden we dit duo tekort doen. Ze hebben hun nieuwe voorstelling notabene opgehangen aan een befaamde spreuk van de filosoof Schopenhauer: 'De eerste helft ben je bezig iemand te worden, de tweede helft van je leven ben je bezig te accepteren dat het niet is gelukt'.

En die eerste helft zit er dus op nu. Dus dan komen vanzelf vragen als: zijn ze een beetje geworden wie ze hadden willen zijn en wat voor betekenis heeft hun vriendschap eigenlijk in dat hele verhaal? Het leidt tot vermakelijke scènes waarin de zelfspot nooit ver weg is. En waarin het er in eerste instantie op lijkt dat het er allemaal niet leuker op wordt naarmate zowel mannen als vrouwen steeds meer op Gerard Cox gaan lijken.

Terzijde: een grap die in Amerika al jaren rondgaat met Clint Eastwood in zeg maar de Cox-rol.

Echt schuren doet het zelden, maar dat wisten we dus al. Maar vermakelijk is het getob van Veldhuis en Kemper bepaald wel. Mooi is ook om te zien dat ze elkaar het beste gunnen, zoals blijkt in scènes waarin ze elkaar de ruimte geven om even individueel uit te pakken. Dus als beide vrienden na pakweg 100 minuten opbreken, is de kans groot dat je als bezoeker weer behoorlijk opgewekt de frisse buitenlucht opzoekt.